

FCI – Standard nr . 292 / 29. 01. 1999 / D

ARGENTIINA DOGI

(DOGO ARGENTINO)

TÕLGE : Dr.J.-M. Paschoud ja pr R.Binder (saksa keelde).

PÄRITOLU: Argentiina .

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

29. 01. 1999.

KASUTUS: Jahikoer suurulukite kütamiseks.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2

Pinšerid, šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad .

Alarühm 2.2

Molossid. Dogilaadsed.

Töökasseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

See tõud pärineb Cordoba provintsist, mis asub Argentiina Vabariigi keskosa tasandiku piirkonnas. Tõu loojaks on Dr. Antonio Nores Martinez, sealt pärit perekonnast võrsunud arst. Tema kirklik armastus koerte vastu, täis perekondlikke traditsioone, viis ta selleni, et aastal 1928 tunnustati uue, argentiina dogiks nimetatud koeratõu tõustandardi põhijooned. Kõigepealt alustas ta “vana Cordoba võitluskoera” süstemaatilise ristamisaretusega mitmete puhtatõuliste koerte abil, muutmaks seda hästi võimsat ja tugevat koera, kelle omadused ja iseloomu vastupidavus ei olnud veel geneetiliselt kinnistunud. See saavutati ristamistel mitmete tõugudega nagu mastif, bulldog ja bullterrier. Selleks ajaks oli tõud saavutanud juba tuntuse ning ta oli vaimustunud ning fanaatiliste asjaarmastajate seas väga hinnatud tõug koertevõitlustel, mis olid ühiskonna kõikide sotsiaalsete kihtide hulgas laialt levinud ja nende hobbisse suhtuti tookord kui normaalsesse nähtusesse. Tänu rangele selektsioonile ja pidevale iseloomu kontrollile saavutas Dr. Nores Martinez pärast mitmeid sugupõlvi oma eesmärgi luues esimese “perekonna” stabiilselt päranduvate omadustega. Alguses olid need koerad mõeldud eelkõige võitluskoerteks, kuid Dr. Nores Martinez, vaimustunud jahimees, kasutas seda koera ka oma roketel suuruluki jahtidel, kus sellel koeral ilmnesid nii otstarbekohased omadused, et peagi sai temast selle jahiliigi asendamatu juhtfiguur. Nii kujunes lühikese aja jooksul temast suurepärase suuruluki jahi koer. Tänu mitmekülgsele funktsionaalsusele on aastate jooksul sellest koerast kujundatud suursugune seltsikoer ja oma isandale truu ning vankumatu kaitsja. Tema jõud, vastupidavus, haistmismeel ning võitlusvalmidus jahikoerana on konkurentsitu ning teda hakati kasutama metssigade, nabasigade, puumade ja teiste kahjulike loomade küttimisel, kes elavad Argentiina Vabariigi laiadel ja vaheldusrikastel aladel ning kahjustavad nii

karjakasvatust kui ka põlluharimist. Koera harmooniline tasakaalustatus ja suurepärane, atleetlik lihastik on ideaalsed selleks, et erinevates kliimaatilistes tingimustes pikki retki taluda ning jälitatava saakloomaga karmi võitlust pidada. 21.mail 1964 tunnustati teda Argentiina Künoloogilise Seltsi poolt iseseisva tõuna ja sellest ajast alates kanti ta ka Sociedad Rural Argentina (Argentiina Agronoomilise Seltsi) registritesse. Hiljem, 31. juulil 1973, saavutati tänu Dr. August Nores Martinez'i, tõu looja tööd edasi viiva venna vankumatule vaimustusele ja väsimatutele püüdlustele selle tõu kui esimese argentiina tõu rahvusvaheline tunnustamine FCI poolt.

ÜLDMULJE :

Oma üldmuljelt normaalne, keskmiste proportsioonidega moloss, soovitud piirides suurekasvuline, kuid samas mitte hiiglaslik. Ta näeb välja harmooniline ja jõuline, sest tema võimas lihastik paistab läbi tiheda, elastse naha, mis on tugevasti kehale kinnitunud nõtkete sidekoe abil. Tema liikumisviis on rahulik ja enesekindel ning tema reaktsioonid on sihipärased ja kiired; liikumises avaldub alati tema sõbralikkus. Koera iseloom on tundeline ja armastusväärne, valge värv teeb ta silmatorkavaks ning füüsilised omadused annavad pitseri muljele temast kui täiuslikust atleedist.

OLULISED PROPORSIOONID :

Kuna sellel koeral on keskmised proportsioonid, on harmoonilise ja väljapeetud üldmulje tõttu tema iseloomulikud omadused mitte eriti silmatorkavad. Ka pea on keskmiste proportsioonidega. Koon on niisama pikk kui koljuosa. Turjakõrgus ja kõrgus laudjalt on võrdsed. Rinnasügavus vastab 50% -le turjakõrgusest. Kerepikkus õlanuki ja istmikunuki vahel ületab turjakõrgust 10% võrra.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Rõõmsameelne, loomulik, vähenõudlik, sõbralik; ta haugub vähe ja on täiesti teadlik oma jõust. Ta ei tohi olla mingil juhul agressiivne, see on üks iseloomujoon, mida tuleb kindla kontrolli all hoida. Oma domineeriva olemust tõttu satub ikka ja jälle kaklustesse oma ümbruskonnas, eriti samasooliste koertega, ning see omadus on eriti ilmne isastel. Jahipidamisel on ta kaval ja käratu, vapper ja võitlusvalmis.

PEA :

Keskliste proportsioonidega, välimuselt tugev ja raske, siiski ilma teravate kantide või silmatorkavate süvisteta; pea profiil on nõgus-kumer : koljuosa on mälumis- ja kuklalihaste tõttu kumer, ninaselg on veidi nõgus. Koos kaelaga moodustab pea tugeva, kumerdunud, lihaselise terviku.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Massiivne, piklik ja põikisuunas kumer. Sarnakaared on pea ümaruse tagamiseks olulise tähtsusega ning tekitavad laia süvendi, mis võimaldab sinna kinnituda tugevalt arenenud samanimelistel lihastel. Kuklaluuhari on tugevalt arenenud kuklalihaste tõttu vaid aimatav. Lauba keskvaigu on vähemärgatav.

Üleminek laubalt koonule : Üleminek kumeralt laubaosalt veidi nõgusale koonule on nõrgalt väljendunud. Külgvaates on piirkond kulmukaarte reljeefsuse tõttu selgelt määratletav.

NÄOPIIRKOND :

Pea-piirkonnaga sama pikkune.

Ninapeegel : Must, laiade ninasõõrmetega. See on eesosas veidi püstine ja suundub tagant kergelt nõgusasse koonuselga. Külgvaates on nina eessein sirge

ja püstine; ülalõua esiservaga samal joonel või vaid veidi sellest eespool.

Koon : Tugev, oma sügavusest veidi pikem, laiusesse hästi arenenud ja kergelt kumerduvate koonukülgedega. Koonuselg on veidi nõgus, mis on peaaegu eranditult argentiina dogidel esinev tõuline tunnus.

Mokad : Mõõduka paksusega, lühikesed ja pingul. Mokaservad on lahtised ja eelistatult musta pigmendiga.

Lõuad / Hambad : Lõualuud on tugevad ja hästi sulguvad, ilma üle- või alahambumuseta. Lõualuude harud kaarduvad kergelt ja ühtlaselt. Hammastik on maksimaalse tugevusega. Hambad on suured, hästi arenenud, korrapäraselt reastunud, tugevalt kinnitunud, veatud ja ilma kaariese kahjustusteta. Nõutav on täiskompleksne hammasti, kuid määrava tähtsusega on hambaridade korrapärasus. Otsehambumus, lubatud on ka kääritaoline hambumus.

Põsed : Laiad ja pooleldi lamedad, voltideta, ilma kumeruste või süvisteta, kaetud paksu nahaga.

Silmad : Tumepruunist kuni pähkelpuunini, ümbritsetud eelistatavalt mustaservaliste laugudega, mida ka osalise pigmenteerumise tõttu ei loeta veaks. Mandlikujulised, asetsevad keskmisel kõrgusel ja teineteise suhtes laia asetusega. Üldiselt peab ilme olema tähelepanelik ja elav, kuid võib olukorrast tingitult, eriti isastel, läbitungivalt jäik olla.

Kõrvad : Külgedel ja kõrgel, laia koljuosa tõttu teineteisest kaugel asetsevad. Algupärastel põhjustel kupeeritud kõrvad peavad olema püstiselt kikkis; need on kolmnurga kujulised ja pikkusega, mis ei või ületada 50% kõrvalehe esiserva pikkusest. Kupeerimata kõrvad on keskmise pikkusega, laiad, paksud, lamedad ja tipust ümardunud servadega. Karv on sile ja veidi lühem kui mujal kere osades; kõrvadel võib esineda värvilaike, millede tõttu hindamisel ei karistata, kui nee eriti silmatorkavad ei ole. Kupeerimata kõrvad on loomulikus lontis asendis ning

katavad põskede tagaosa. Koera tähelepanelikkuse korral võivad kõrvad tõusta poolpüstiseks.

KAEL :

Keskmise pikkusega, tugev ja püstiselt hoitud. Lihastik on hästi arenenud, ning kaela ülemine profiiljoon on veidi kaarduv. Kaela kuju sarnaneb läbilõigatud keeglikurikale. Kaela algusosas pea juures kujutab lihastik endast ümarust, mis peidab igasugused luulised ebatasasused selles piirkonnas; kaela lai tüveosa sulandub rindkerega. See on kaetud elastse ja paksu nahaga, nahaaluse sidekoe tõttu on lahtine, mistõttu ka lõdvam kui kere muudes osades ja moodustab kurgu all tagasihoidliku loti, mis ei tohi olla liiga silmatorkav; see tunnus on looma kasutusotstarbe seisukohalt oluline. Selles piirkonnas on karv mõnevõrra pikem.

KERE :

Kerepikkus (mõõdetuna õlaliigesest kuni istmikuluu nukini) ületab umbes 10% võrra turjakõrgust.

Ülajoon : Tasane; turi ja puusanukid asuvad samal kõrgusel ning on ülajoone kõrgeimad punktid.

Turi : Lai ja kõrge.

Selg : Lai ja tugev, hästi arenenud lihastikuga, mille tõttu on nimme suunas kulgev selg kergelt laskuva joonega.

Nimme (lanne) : Tugev; silmatorkavalt arenenud nimmelihased moodustavad piki lülisammast kulgeva seljavao ning peidavad selle kontuurid. Nimme on veidi lühem kui selg ja kulgeb kergelt tõusvas joones laudja suunas. Koera ülajoont pidi kulgevate hästi arenenud lihaste tõttu näib profiiljoon veidi nõgusana, mis aga tegelikult nii ei ole, kuigi see fenomeen täiskasvanud koerte väga tugevalt arenenud seljalihaste tõttu veelgi tugevamalt avaldub.

Laudjas : Keskmise pikkusega, lai, hästi arenenud lihastega, mis peidavad peaaegu täielikult nii niudeluu kui

ka istmikunukid. Laius on samasugune rinnakorviga või sellest veidi kitsam. Laudjas on horisontaaltasandi suhtes ligikaudu 30° kaldega, mistõttu selle ülajoon on kuni sabaüveni veidi laskuv.

Rindkere : Lai ja sügav. Rinnakupide asub õlanukkidega (õlaliigesed) samal kõrgusel ja rinnakorvi alajoon on küünarnukkide kõrgusel. Rindkere on ruumikas, tagamaks võimalikult suure hingamisulatuse; roided on pikad ja mõõdukalt kaardunud; need liituvad rinnakuluuga küünarnukkide kõrgusel.

Alajoon ja kõht : Tõmmatud veidi kõrgemale rinna alajoonest kuid mingil juhul mitte hurdalik; tugev, nii tühimikud kui kõht on ühtlaselt hea lihastoonusega.

SABA :

Keskmisel kõrgusel, moodustades ülajoonega umbes 45° nurga. Saablikujuline, jäme ja pikk, ulatub kuni kannaliigesteni, kuid mitte allapoole. Rahulikus olekus on saba loomulikus asendis laskunud, liikumisel on see tõusnud veidi kõrgemale ülajoonest ja liigub küljelt küljele, traavi korral hoidub ülajoone kõrgusel või veidi üle selle.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED :

Üldmuljelt kujutavad endast looma suurusega sobivat tugevat ja kindlat luulis-lihaselist kooslust. Nii eest kui küljelt vaadates on jalad sirgelt püstised.

Õlad : Labaluud on kõrged ja heade proportsioonidega, hästi tugevad, suure, reljeefse, kuid mitte ülemäärase lihasmassiga. Need asetsevad horisontaaltasandi suhtes 45° nurga all kaldu.

Õlavarred : Keskmise pikkusega ja tervikuga sobivad. Tugevad ja märkimisväärselt lihaselised; horisontaaltasandi suhtes 45° nurga all kaldu.

Küünarnukid : Jämedakoelised, kaetud paksuvõitu ja elastse nahaga, ilma voltideta või kurdudeta. Loomulikus asendis on rinnakorvi vastu surutud ning näivad sellega kokku sulanduvat.

Küünarvarred : Õlavarrega sama pikkusega ja püstise seisuga. Luud on kindlad ja sirged, hästi arenenud lihastega.

Randmeliigesed : Laiad, küünarvarte joone pikendusena, ilma luuliste kühmude või nahavoltideta.

Kämblad : Mõnevõrra lamedad, hea luusubstantsiga ja horisontaaltasandi suhtes kaldega 70-75° nurga all.

Esikäpad : Ümarad, lühikeste, tugevate ja kokku surutud varvastega. Käpapadjandid on lihajad ja tugevad, kaetud paksu, katsumisel kõva nahaga.

TAGAJÄSEMED :

Keskmiste nurkadega. Üldiselt on need tugevad, kindlad ja paralleelsed; neist jääb jõuline ja tõhus mulje, mis vastab nende funktsioonile ja tagavad piisava pikkusega tagatõuke ning tõule iseloomuliku liikumisviisi.

Reied : Tervikuga sobiva pikkusega; tugevad ja silmatorkavalt hästi arenenud lihastega. Puusaliigese nurk on umbes 100°.

Põlved : Asub kogu jalaga samal teljel; reieluu- sääreluu nurk on ligikaudu 110°.

Sääred : Veidi lühemad kui reied, tugevad; jätkavad suurepäraselt arenenud lihaste joont.

Kannaaliigesed ja põiad : Üldiselt on kannaliigesed ja põiad lühikesed, tugevad ja kindlad; need garanteerivad tagajala tõuketugevuse. Põiad on tugevad ja kannanukid nähtavad. Kannaliigese nurk on umbes 140°. Põiad on kindlad, peaaegu silinderjad ja asetsevad horisontaaltasandi suhtes 90° nurga all. Kui esinevad rudimenteerunud esimesed varbad (lisavarbad), tuleb need eemaldada.

Tagakäpad : Sarnased esikäppadele; kui need ka veidi väiksemad ja laiemad on, vastavad siiski samadele tunnustele.

LIIKUMINE :

Nobe ja kindel. Kui koera tähelepanu on äratatud, muutub liikumine rühikamaks ning neis avalduvad kiired refleksid, mis on ka tõule tüüpiline omadus. Samm on aeglane ja rahulik. Traav on pikk, ulatusliku esijalgade sirutuse ja tugeva tagajalgade tõukega. Galopil kasutab koer kogu oma energiat ja jõudu. Käppade jäljeread on sirged ja paralleelsed. Küliskäik tuleb hinnata raskeks veaks ning see on lubamatu.

NAHK :

Nahk on üsna paks, siiski aga ka pehme ja elastne. Kinnitub kerele hästi, liitudes alumiste kihtidega kergelt poolliikuva nahaaluse sidekoe abil, mis ei moodusta olulisi nahavolte, välja arvatud kaela piirkond, kus nahaalune sidekude on eriti lõtv. Naha pigmentatsioon on võimalikult vähene, kuid seejuures pigmentatsioon suureneb vanusega. Liigselt pigmenteerunud nahk ei ole lubatud. Eeldatatakse, et suu limaskestast servad ning konjunktiiv oleksid musta pigmendigaja.

KARVKATE

KARV : Ühetähenduslikult lühike, sile, katsumisel pehme ja umbes 1,5 kuni 2cm pikkune. Erinevates kliimatilistes oludes võib karvkate olla erineva jämeduse ja tihedusega. Troopilistes oludes on karv vähem tihe ning kõige õhem, nii, et naha pigmenteerunud alad karva alt läbi kumavad, mida aga hindamisel karistada ei tohi. Külmas kliimas on karv tihedam ja jämedam ning võib esineda ka alusvilla moodustumist.

VÄRVUS : Puhasvalge. Lubatud on silma ümbruses üks musta või tumedat värvi värvilaik; see ei tohi enda alla võtta rohkem kui 10% pea pinnast. Samaväärsete koerte hindamisel peab kohtunik alati ettepoole paigutama koera, kes on puhtama valge värviga.

SUURUS ja KEHAKAAL :

Turjakõrgus : isatel : 62 kuni 68 cm,
emastel : 60 kuni 65 cm.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

RASKED VEAD :

- Ebapiisavalt arenenud lihastik ja luustik (nõrk kehaehitus).
- Puudulikult pigmenteerunud ninapeegel.
- Rippuvad mokad.
- Väikesed, nõrgalt arenenud või kaariese kahjustustega hambad. Mittetäielik hammastik.
- Üldiselt heledad silmad. Entroopium või ektroopium.
- Lamedakujuline rinnakorv; kiilukujuline rind.
- Lamedad roided.
- Ülenurgitunud tagajäsemed.
- Liiga pikad põiad.
- Ebatüüpiline liikumine.
- Noorkoeral liigselt pigmenteerunud nahk.
- Pisikeste värvilaikude esinemine karvkattes.
- Närviliselt püsimatu temperament.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Täielikult pigmenteerumata ninapeegel.
- Üle- või alahambumus.
- Sinised silmad või erinevat värvi silmad.
- Kurtus.
- Pikk karv.
- Värvilaigud kere karvkattel. Rohkem kui üks värvilaik peas.
- Suurus alla 60 cm või üle 68 cm.
- Agressiivsus.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist, november 2004.

heaks kiidetud EKL juhatuses 10.veebruari 2005 protokoll nr 2